

[Indenrigsministeren.]

ler m. v. fra sundhedsstyrelsen og indenrigsministeriet. Det bemærkes, at disse opgaver er blevet løst uden udvidelser af de pågældende myndigheders personale.

Blandt de omtalte administrative regler er indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 613 af 15. december 1975 om undtagelse fra apoteksforbehold af jern- og vitaminpræparater samt antiparasitære midler til dyr, som fastsætter de nærmere betingelse for, hvorledes forhandling af disse lægemidler kan finde sted uden for apotekerne.

Sundhedsstyrelsen har herefter med meddelelse af 19. december 1975 vedrørende forhandling af visse veterinære lægemidler givet retningslinier for, hvorledes den praktiske administration af ordningen vil finde sted. Disse administrative forskrifter forelå således ved lovens ikrafttræden den 1. januar 1976.

Det fremgår bl. a. af indenrigsministeriets bekendtgørelse, at der dels er tale om, at de firmaer, der skal varetage forhandlingen af de pågældende præparater, skal være godkendt af sundhedsstyrelsen, jfr. § 8, stk. 1, i lov om lægemidler, dels at der stilles en række krav til de præparater, der er omfattet af ordningen.

Med hensyn til virksomhedsgodkendelser kan det oplyses, at ansøgningskemaer med vejledning herom forelå færdigtrykt den 29. december 1975 og samme dag blev udsendt til de lægemiddelhåndterende virksomheder, som over for sundhedsstyrelsen havde udtrykt ønske herom.

Omkring årsskiftet modtog sundhedsstyrelsen de første ansøgninger i udfyldt stand, og sundhedsstyrelsen har fremskyndet behandlingen af disse sager i videst muligt omfang, idet man var opmærksom på den betydelige interesse, der var fra landbrugets side for at få ordningen i kraft så hurtigt som muligt. Sundhedsstyrelsen har dog naturligvis ved sagsbehandlingen måttet tage i betragtning, at en bedømmelse af de pågældende virksomheder måtte være så grundig, at det sikres, at forhandlingen kan ske på betryggende måde. Sundhedsstyrelsen har bl. a. fundet det nødvendigt, at de pågældende virksomheder fik besøg af en farmaceutisk visitator, forinden der blev taget stilling til ansøgningen.

Sundhedsstyrelsen har den 16. januar

1976 givet fire tilladelser til forhandling af visse veterinære lægemidler, og yderligere ansøgninger om virksomhedsgodkendelser vil blive behandlet hurtigst muligt.

For så vidt angår godkendelsen af de enkelte præparater, som skal kunne forhandles under ordningen, har sundhedsstyrelsen modtaget en række ansøgninger herom vedlagt forslag til de fornødne brugsanvisninger, advarsler m. v., som skal medfølge de pågældende lægemidler ved salg til forbrugere. Behandlingen af disse ansøgninger må sundhedsstyrelsen foretage i nært samarbejde med den veterinære sagkundskab, således er det veterinære sundhedsråd inddraget. Det indtil nu indkomne materiale er af sundhedsstyrelsen forbehandlet til forelæggelse på et møde med det veterinære sundhedsråd den 24. januar 1975.

Det skal i denne forbindelse bemærkes, at visse af de pågældende lægemidler ved forkert brug er særdeles farlige (giftige), hvorfor en betydelig omhu i forbindelse med udformningen af de nævnte angivelser er nødvendig.

Arbejdet med etableringen af den særlige distributionsordning for visse veterinære lægemidler er således fra myndighedernes side allerede fremskyndet så meget, som det har været muligt og forsvarligt, hvorfor en yderligere fremskyndelse ikke er mulig.

Af *Wilhelm* (VS) til justitsministeren (16/1 76):

„Kan ministeren godt tage den forskelsbehandling af fanger i danske fængsler, som fuldt bevidst og offentligt indrømmet finder sted, eller vil ministeren træffe foranstaltninger til at hindre fortsættelse af denne forskelsbehandling?“

(Spm. nr. 242).

Begrundelse.

Ifølge offentlige udtalelser fra fængselsmyndigheder såvel som andre øvrigheder er det nu klart indrømmet, at fanger, som forventes udvist efter afsoning, ikke behandles efter samme resocialiseringsprincipper som andre fanger, f. eks. hvad angår uddannelsesmuligheder og udgangstilladelser.

Således begrundede politiadvokat Volmer Nissen i radioens middagsmagasin, mandag den 29. december 1975, at man ikke behø-